

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **E. N.**, bývajúcej vo V., zastúpenej JUDr. M. K., advokátom v P., proti žalovanému **B.**, zastúpenému JUDr. D. S., advokátom v T., **o zaplatenie 57,29 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 19 C 62/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 21. januára 2011 sp. zn. 23 Co 270/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi trovy dovolacieho konania v sume 15,71 € do 3 dní do rúk alebo na účet JUDr. M. K..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením zo 16. augusta 2010 č.k. 19 C 62/2010-32 návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania. Uviedol, že žalobou z 1. marca 2010 sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 57,29 € s príslušenstvom titulom preplatku z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2007. Podaním z 22. júna 2010 zástupca žalovaného navrhol prerušenie konania do právoplatného skončenia konkurzného konania sp. zn. 25 K 5/2008, vedeného proti úpadcovi V., ktorý mal zapríčiniť nevyplatenie preplatku. V tomto konkurznom konaní je prihlásená pohľadávka, v rámci ktorej je zahrnutá aj istina z tohto sporu. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodnutie v prejednávanej veci nezávisí od prebiehajúceho konkurzného konania. Rozhodnutie v konkurznom konaní nemá žiadny vplyv na konanie a rozhodnutie v predmetnej veci. Len v rámci predmetného súdneho konania je súd oprávnený

(a tiež povinný) rozhodnúť, či uplatnený nárok žalobkyne voči žalovanému je dôvodný, a to na základe skutkového stavu zisteného v predmetnom konaní.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalovaného uznesením z 21. januára 2011 sp. zn. 23 Co 270/2010 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Zároveň vyslovil, že žalobkyni sa právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Mal za to, že ani v podanom odvolaní žalovaný neuviedol skutočnosti odôvodňujúce záver o tom, že konanie je potrebné prerušiť, pretože výsledok konkurzného konania nesúvisí s predmetným konaním a výsledok tohto konania nezávisí od rozhodnutia v predmetnej veci. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňového súdu nič nebráni, aby vo veci vykonal potrebné dokazovanie a aj rozhodol bez ohľadu na výsledok konkurzného konania.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil v prospech žalovaného. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Žalovaný zastáva názor, že dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný.

Žalobkyňa navrhla dovolanie žalovaného odmietnuť a zároveň jej priznať voči žalovanému náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) dovolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) dovolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych

spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O.s.p.). V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Pretože dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov vyššie uvedených uznesení, je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 nepripúšťa.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ v danej veci vady v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietal a vady v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. nevyšli najavo ani v dovolacom konaní.

K námietke dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd

nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal žalobkyni náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k dovolaniu doručené okresnému súdu 14. júla 2011 (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 16,60 € (hodnota sporu 57,29 €). Keďže ide o vyjadrenie len voči dovolaniu proti rozhodnutiu o prerušení konania, žalobkyni patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny (§ 14 ods. 3 písm. b/ citovanej vyhlášky), t.j. v sume 8,30 €, čo pri pripočítaní náhrady výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (7,41 €), predstavuje spolu 15,71 €. Žalovaný je povinný zaplatiť náhradu trov dovolacieho konania na účet právneho zástupcu žalobkyne (§ 149 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2011

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová